

UR MINNENAS GARDEROB

Där hänger den, längst in i klädkammaren och på samma galge sedan 50 år. Den är sig lik bara med lite blekare pastellblå färg och med ett midjemått från en svunnen tid - kjolen som för ett halvt sekel sedan var med vid uppvisningen på Stadion. Både kjolen, dräkten i sin kartong och det som är sparat i en Idlapärm väcker minnen till liv.

Vi var cirka 500 Idlaelever som under Ernst Idlas ledning glatt tränade intensivt inför 50-årsminnet av Sommarolympiaden 1912, som firades tisdag den 29 maj 1962. Bland mina klipp från den här tiden hittar jag att dagstidningarna redan i mars 1962 skrev i entusiastiska ordalag om de kommande festligheterna på Stadion.

Jag har också två A4-sidor fyllda med träningstider på GIH och Forsgrenska, samträningar i Åkehovshallen och generalrepetition på Stadion. Vilken enorm organisatorisk utmaning - inga mobiltelefoner och inga mailmöjligheter! I informationen om vår klädsel ("vit kortärmad dräkt med åtsittande trosor under") läser jag om de mycket tunna hudfärgade skinnskor vi köpte på NK för att ha under den inledande defileringen. Uppvisningsdagen var det kallt. Med bara ben och kort ärm på dräkten var det skönt att i alla fall ha något på fötterna, men när det var dags för uppvisningen var det barfota som gällde. På kungliga läktaren satt kung Gustav VI Adolf och drottning Louise, prins Bertil, statsminister Tage Erlander, presidenten i Internationella olympiska kommittén A. Brundage med flera. Idlauppvisningen omfattade cirka 25 minuter och kom sist i programmet, dvs. utgjorde la grande finale. I uppvisningen hade representationsgruppen en egen del,

"Olympiatemat" med musik av Emil Lasko gjordes av alla och några av oss deltog även i kjoltemat "Olympiska hymnen" (Inno Olimpico). Tyget i olika pastellfärger till den helt rundskurna kjolen fick vi tillklippt för att sedan själva sy den färdig och anpassa längden till ett angivet mått på avståndet från fällen till marken. Musiken till kjoltemat var Spiro Samaras Olympiahymn, pampigt framförd av militärorkester och kör. Temat avslutades med att vi alla Idlor bildade de fem olympiska ringarna på Stadions gräsmatta.

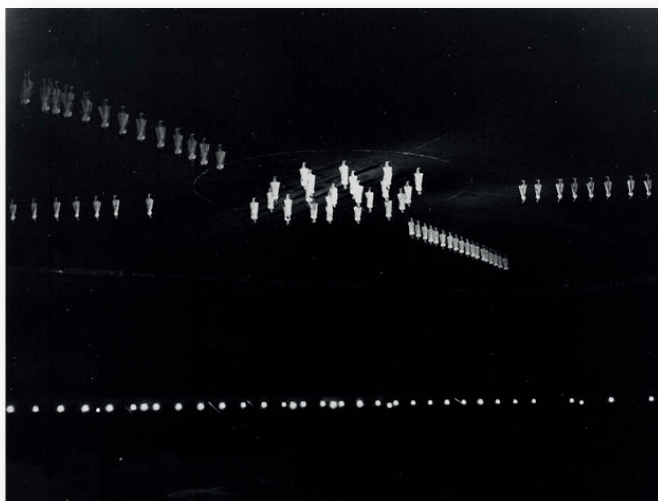
Dagarna efter fick Stadionfesten stora rubriker och Ernst Idlas insats som regissör liksom Idlauppvisningen fick översvallande beröm. Några axplock:

❖ ”Oj, vad vi tyckte synd om alla de 500 underbart välskapade, fagert löpande och gymnastiserande och centimeterprecist formerade Idlaflickorna när de gång på gång mellan varven måste stå blickstill i sina florstunna kostymeringar. Nej, denna majvinter är definitivt inte gjord för sena utomhusövningar!”
(*Stockholms-Tidningen*)

❖ ”Avslutningen med de 500 Idlaflickorna som bildade de olympiska ringarna medan Spiro Samaras olympiska hymn sjöngs av Akademiska kören blev enastående vacker.”
(*Stockholms-Tidningen*)

❖ ”... la grande finale med 500 Idlaflickor i rörelsekomposition där unga vackra kroppar, vackra dräkter, vackra rörelser, vacker musik – signerad Lasko – under maestro Ernst Idlas trollspö förvandlades till en sagolik upplevelse, djupetsad i sinnet och minnet hos de 10417 åskådarna. Här borde 25000 varit på plats.”
(*Svenska Dagbladet*)

❖ ”Avslutningsnumret med de femhundra långbenta Idlagudinnorna svävande i strålkastarljus över plan till Emil Laskos musik i en rörelsekomposition – Inno Olimpico – komponerad av Ernst Idla, tog som beräknat andan av åskådarna och blev den välregisserade jubileumsfestens starka final.”
(*Dagens Nyheter*)

Efter 50 år tillbaka på Stadions gräsmatta under Olympiajubileet 2012 – tänk vad Idlaträning ger och gör!